

BİBLİYOGRAFYA :

Evliya Çelebi, *Seyahatnâme*, III, 364-365; a.e. (haz. Zuhurî Danişman), İstanbul 1969-71, V, 247; Jacob Mehmet, *Prezente musulmane in România-Muslims in Romania*, Bucureşti 1976; Ayverdi, *Avrupa'da Osmanlı Mi'marî Eserleri I*, s. 11-18; H. Stanesco, "Monuments d'art Turc en Dobroudja", SAO, III (1960), s. 180-182.

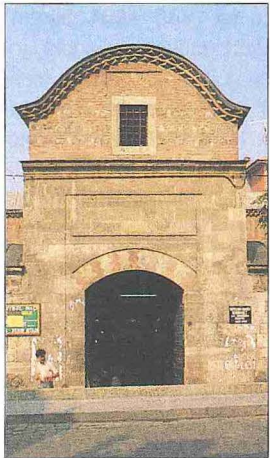
SEMAVİ EYİCE

ALİ PAŞA ÇARŞISI

Edirne'de XVI. yüzyıla ait arasta veya kapalı çarşı.

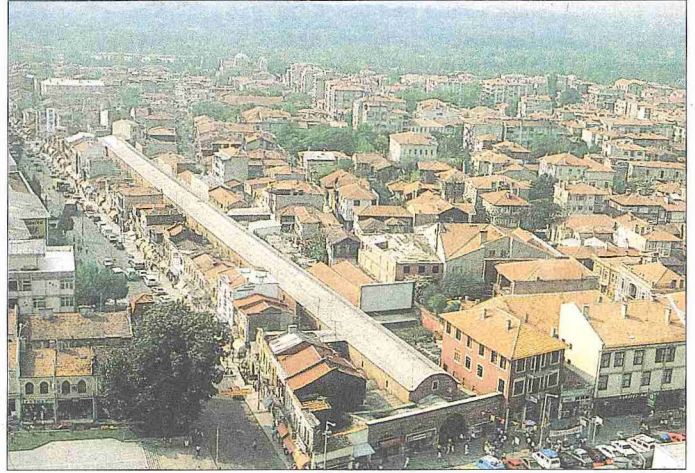
968'den 972 sonuna kadar (1561-1565) vezîriâzam olan Semiz Ali Paşa'nın Ba-baeski'deki hayratına vakıf geliri sağlamak üzere yaptırılmış bir çarşıdır. *Tezkiretül'-ebniye*'den mimarının Mimar Sinan olduğu anlaşılmaktadır. Burada yapı "Edirne'de Ali Paşa Çarşısı ve Kervansarayı" olarak kayıtlıdır. 976 (1568-69) tarihli *Edirne Evkaf Defteri*'nde bu çarşının dükkân adedi 211+25 olarak belirtilmiştir. Mimar Sinan'ın eserlerinin listesi bulunan *Tezkire*'de burası çarşı ve kervansaray diye zikredilmekte, halbuki buna benzer diğer eserleri ise sadece kervansaray olarak bildirilmektedir. Ancak ortada bir kervansaraya işareten eden kısım bulunmadığı için bu durum oldukça şaşırtıcıdır. Acaba ilk yapıldığında çarşının bir uzantısının kervansaray olması mı düşünülmüştü sorusuna şimdilik bir cevap verilememektedir.

Ali Paşa Çarşısı esasında iki taraflı dükkânları ile tam bir arasta'dır. O. Nuri Peremeci'nin tarifine göre, "Kule Kapısı'nın dışından başlayarak İğneciler Kapısı yahut Balıkpazarı Kapısı yanındaki Direk Çarşısı'na kadar uzanır. Çarşının altı kapısı olup üçü şarka caddeye, iki-

Ali Paşa Çarşısı'nın talif kapılarından biri

Ali Paşa Çarşısı'nın genel görünüşü - Edirne

si çarşının iki ucuna, biri de garba yani kalenin orta kapısı uğruna açılır." Ali Paşa Çarşısı'nın yapılış tarihi, Tîgî mahlaslı Edirneli bir şairin şu dörtlüğünden öğrenilmektedir: "Âsaf-ı a'zam Ali Paşa-yı hâs / Yaptı cün bir çârşu-yı bî-bedel / Tîgîyâ târifini eylersen suâl / Sûk-i ra'nâ-yi Ali Paşa'ya gel" (976 [1568-69]).

Evliya Çelebi Ali Paşa Çarşısı'nın iki başında kale kapıları gibi kapıları bulunduğunu, uzunluğunun 1000 adım olduğunu, iki tarafında da 360 dükkânın yer aldığını bildirir. Üstü kâgir tonoz örtülü olup kurşun kaplıdır. Yine Evliya Çelebi'nin ifadesine göre burada çok değerli eşya vardır ve bunların fiyatları da yüksektir. Evliya Çelebi de bu çarşının Mimar Sinan tarafından yapılmış olduğunu yazar. Çarşı, Sinan'ın eserlerinin yer aldığı tezkirelerin sadece birinde (*Tezkiretül'-ebniye*) kayıtlıdır. XVII. yüzyıl müelliflerinden Hibrî Abdurrahman Efendi, *Enîsü'l-müsâmirin* adlı eserine eklenen bir *derkenar**da, Edirne'de abdest almak için tesis olunan altı sıcak su musluğundan iki tanesinin bu çarşıda olduğunu kaydetmiştir. 1718 yılında Edirne'den yazdığı mektupların birinde Lady Wortley Montague "Borsa" (New Exchange) dediği bir çarşıdan bahseder ki bunun Ali Paşa Çarşısı olduğuna ihtimal verilir: "Üstü kâgir tonozlu olan çarşı yarım mil uzunluğunda olup son derece temiz ve bakımlıdır. İçinde 365 dükkân vardır. Bunlarda her çeşit değerli mallar olup Londra'nın New Exchange'inde olduğu gibi satışa arz edilmiştir. Fakat kaldırım o kadar bakımlı ve dükkânlar o kadar temizdir ki âdeta yeni boyanmış gibidirler."

Ali Paşa Çarşısı, XIX. yüzyılda Edirne'nin karşılaştığı felâketlere paralel olarak

bu parlak durumunu kaybetmiş, dükkânlar ayrı ayrı özel mülkiyete geçmiş, eski düzenli idare ortadan kalkmıştır. 1284'te (1867-68) bir tamir gören çarşının Trakya genel valisi General Kâzım Dirik tarafından kurtarılması için kamu-laştırılmasına girişilmişti. 1947'de büyük ölçüde bir tamir daha gören çarşı uzun yıllar yarı boş bir halde kalmış, ancak 1960 yıllarından itibaren Edirne'nin yeniden canlanmaya başlaması ile hareketlenmiştir.

Ali Paşa Çarşısı tipik bir arasta olup 300 m. kadar uzunluktaki üstü tonozla örtülü bir yolun iki tarafında sıralanan, yine tonozlu dükkân gözlerinden meydana gelmiştir. Ortadaki uzun tonoz kemerlerle takviye edilmiş olup her dükkân orta yola bir kemer halinde açılır. Vakıf kaydında çarşıda 211 göz ve yirmi beş hücre bulunduğu bildirilmektedir. Evliya Çelebi 360, Lady Montague ise 365 dükkânın varlığını ileri sürerler. Bugün mimari çerçevenin içindeki dükkân sayısı ancak 100-110 kadardır. 300 sayısının nereden çıktığı da anlaşılamamaktadır. Bir ihtimal olarak, çarşının iki yan duvarının dışlarında da bu duvarlara yaslanmış ahşap dükkânların mevcut olduğu düşünülebilir. Çarşının iki ucundaki iki kapıdan (Kule Kapısı, Balıkhane Kapısı) başka, aralarda yan sokaklardan giriş sağlayan dört kapı daha vardır. Bunlardan gerek Kule Kapısı gerek yanlardaki üç kapı tam eksen üstünde olmayıp yamuk yerleştirilmiş mekânların içindedir. Bu intizamsızlık şehrin o zamanki sokak düzeni sebebiyle doğmuştur ki bu da eski Osmanlı şehircilik anlayışının bir özelliğidir. Çarşının baş kapılarının kemerleri renkli geçmeli taştan, çerçeveleri ise kesme köfeki taşındır. Binanın diğer kısımlarında du-

var örgüsü, aralara taş sıraları konulmuş tuğla hatıllardan meydana gelmiştir. Ali Paşa Çarşısı düz bir hat halinde olduğundan kapalı çarşı veya arastalarda usulden olan dua yeri tam ortada bulunmaktadır. Burada kare biçimli bir mekânın ortasına dört pâyeye dikilerek dua meydanı yapılmıştır. Edirne'deki Ali Paşa Çarşısı, Osmanlı devri Türk mimarisinin ticaret yapılan çarşı türü içinde en başta gelenlerindendir.

BİBLİYOGRAFYA :

Evliya Çelebi, *Seyahatnâme*, III, 461; O. Nuri Peremeci, *Edirne Tarihi*, İstanbul 1940, s. 85-86; Oktay Aslanapa, *Edirne'de Osmanlı Devri Âbideleri*, İstanbul 1949, s. 135-136; M. Tayyib Gökbilgin, *XV-XVI. Asırlarda Edirne ve Paşa Lîvası*, İstanbul 1952, s. 502-503; Gündüz Özdeş, *Türk Çarşıları*, İstanbul 1954, s. 21; Sâî Mustafa Çelebi, *Tezkiretül-'lebiye* (nşr. Rifkî Melûl Meriç), Ankara 1965, s. 116; Lady W. Montague, *Türkiye'den Mektuplar* (trc. Bedriye Şanda), İstanbul 1973, s. 91; Mustafa Cezar, *Tipik Yapılarıyla Osmanlı Şehirciliğinde Çarşı ve Klasik Dönem İmar Sistemi*, İstanbul 1985, s. 169-171; Abdullah Kuran, *Mimar Sinan*, İstanbul 1986, s. 174-175, 371.

SEMAVİ EYİCE

ALİ PAŞA HANI

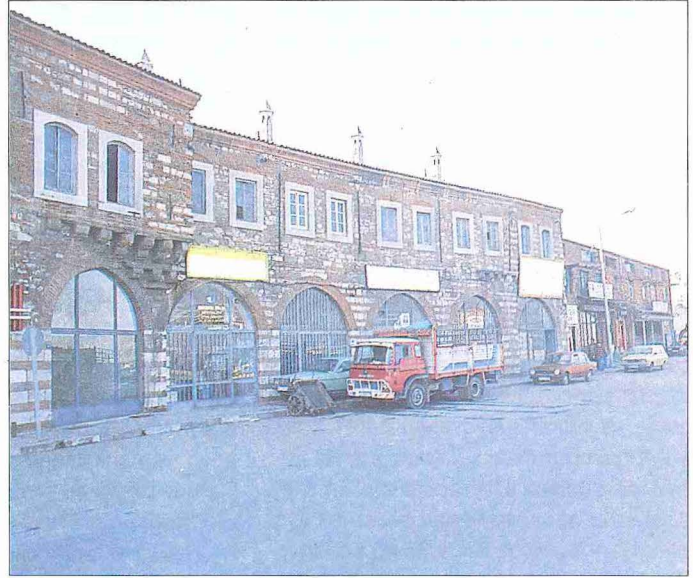
İstanbul'da

Küçükpazar semtinde

XVIII. yüzyıla ait bir ticaret hanı.

Unkapanı caddesi kenarında bulunan hanı kimin yaptırdığı ve yapıldığı tarih bilinmemekte ise de duvar tekniği XVIII. yüzyılı göstermektedir. Büyük bir ihtimalle Çorlulu Ali Paşa (ö. 1711) tarafından, çok sayıdaki hayratına vakıf geliri sağlanmak üzere yaptırılmıştır. İstanbul'un, ilk şekli fazla bozulmaksızın günümüze kadar gelebilen sayılı hanlarından biri olan Ali Paşa Hanı, şehrin yoğun ticaret bölgesinde hâlâ esas görevini sürdürmektedir.

Han dikdörtgen biçiminde olup ortasında yamuk bir avlu vardır. Dış cephe-ler taş ve tuğla şeritler halinde örülmüş-tür. İçeride revak kemerleri taş pâyelere oturur. Hanın en ilgi çekici tarafı, şehrin eski sokak dokusuna uydurulmuş olmasıdır. Bu yüzden Eminönü tarafındaki bölümü cephenin diğer bölümünden kırılarak dışarı taşar. Haliç'e bakan cephede köşelerde iki çıkma mevcuttur. Burada üst katta güzel bir mimari çözüm ile bir pencere yerleştirilmiş-ti, ancak bitişine 1960'lı yıllarda inşa edilen modern bir iş hanı bu pencere-yi kapatmıştır. Giriş cephesinde kapının

Ali Paşa
Hanı -
Küçükpazar /
İstanbul

üstünde taş konsollara dayanan bir çıkma vardır. Alt katta kemerlerle dışarı açılan tonozlu dükkân gözleri, üst katta ise her biri dışarıdan iki pencereden ışık alan ocaklı odalar bulunur.

Ali Paşa Hanı, Osmanlı devri Türk şehir içi ticaret hanlarının güzel ve nisbeten iyi korunmuş bir örneği olup şehrin ana caddelerinden birini bütün cephe-siyle süslemektedir.

İstanbul'da bundan başka, Kapalıçarşı'da iki Ali Paşa Hanı daha vardır. Çok değişmiş durumda olan bu hanların han-gi Ali Paşa tarafından yaptırıldığı bilinmemektedir.

BİBLİYOGRAFYA :

C. Güran, *Türk Hanlarının Gelişimi ve İstanbul Hanları Mimârîsi*, İstanbul 1976, s. 105-109.

SEMAVİ EYİCE

ALİ PAŞA MÜBÂREK

(علی باشا مبارک)

Ali b. Mübârek b. Mübârek
b. Süleyman b. İbrâhîm
(ö. 1311/1893)

Mısırlı subay,
ilim ve devlet adamı.

1239 (1823-24) yılında Dekahliyye vilâyetinin Birinbâl el-Cedide köyünde doğdu. Büyük dedesi Şeyh İbrâhîm o köyün imamı, hatibi ve kadısı idi. Oğulları ve torunları da bu görevleri üstlenmişlerdi. "Şeyhler ailesi" diye tanınan aile evlenme akidlerinin kaydı ile ölçü ve tartı âletlerini kontrol etmekle de görevlendirilmişti.

Ali Mübârek küçük yaşta okuma yazma öğrendi ve Kur'an-ı Kerim'i ezberledi. Babası aile geleneğine uyarak onun da fakih olmasını istiyordu. Fakat Ali Mübârek önce kâtipliğe heves etti; ancak kısa süren kâtip yardımcılığı görevi sırasında karşılaştığı muameleler onda daha yüksek görevlere talip olma isteği uyandırdı. Kahire'ye giderek Münyetü'l-İz adındaki okula kaydoldu. Burada büyük başarı gösterince 1836'da Kasrû'l-Aynî Medresesi'ne parasız yatılı olarak kabul edildi. Bu okulun tıp fakültesi haline çevrilmesi üzerine Ebû Za'bel Medresesi'ne nakledildi. 1840'ta üstün derece ile mezun olunca öğrenci olarak Mühendishane'ye alındı. Burada da başarısını sürdüren Ali Mübârek, 1844 yılında tahsil için Fransa'ya gönderilen talebeler arasında yer aldı. Paris'te iki yıl kaldıktan sonra mülâzim-i sâni (teğmen) rütbesiyle Metz'deki Askerî Mühendislik ve Topçuluk Akademisi'nde görevlendirildi. Bu akademide iki yıl istihkâm-cılık öğrendi.

Vali Abbas Paşa'nın daveti üzerine memleketine dönen (1849) Ali Mübârek onun teveccühünü kazandı ve çeşitli vazifelere tayin edildi. Önce Mısır Askerî Topografya Dairesi'nde, daha sonra askerî okulda öğretmen olarak görev yaptı. Bu arada kendisinden Mısır'daki eğitim ve öğretim konusunda bir rapor hazırlaması istendi. Hazırladığı rapor kararname şeklinde neşredildi (29 Mayıs 1850). Bir süre sonra Mühendishane'nin başına getirildi ve burada kaldığı dört yıl içinde bu müesseseyi ıslah etti. Vali Said Paşa devrinde gözden düştü. 1854'te